

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrletno 2 K.
Prodaja se v Gorici v tabakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnine pa na upravništvo «Gorice». Oglasi se računajo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

V zadnjih trenutkih.

„Soča“ tolaži te zadnje, zanjo in za njene privržence toliko važne trenutke, kakor zna in more. Grenke pilule, katere mora ob teh volitvah požirati ves nebodigatreba naprednjaški kór, potresa ta list s „sladko móko“ posiljenih dovtipov in preležanih psovk, da bi mu pilule ne obličale v grlu. S temi in takimi „sredstvi“ upa še v zadnjem trenutku rešiti življenje na mozgu bolnemu „naprednemu detetu“.

V zadnji številki podaja mej drugim to le napredno tolažbo: „Zmaga v goriškem okraju je mogoča, ako se bodo — prav držale občine, ki še volijo“ in: „Te volitve so huda preizkušnja za naše ljudstvo, ali rezultat te preizkušnje se glasi tako, da ga klerikalna stranka ne more biti vesela“.

Dosti za enkrat.

„Soča“ tolaži svojce, da je zmaga v goriškem okraju mogoča, ako se bodo prav držale občine, ki še volijo. Dasi „Soča“ ne pove, čegava zmaga je v goriškem okraju mogoča, „ako se bodo prav držale občine“, vendar smatramo, da je mislila na „napredno“ zmago, ako se bodo „prav držale“. „Prav držati se“ pomeni po „Sočino“ le tako, kakor veleva „izvrševalni odbor“ v hiši „Ljudske posojilnice“, — občine, ki se „držé“ le za las drugače, se ne „držé“ prav. Ta argumentacija izziva človeka na pomilovalni smeh, a trenutki so preresni, da bi se smejali. Naše ljudstvo je bilo v zadnjih mesecih po tem nesrečnem „izvrševalnem odboru“ že toliko moteno in begano, da naposled ni nobeno čudo, ako se tu in tam, kakor n. pr. v Rihembergu, Naklem itd. v resnici ni „držalo prav“. Konečni izid v goriškem okraju pa je hvala Bogu vendar tak, ki dokazuje, da napredna komedija našemu ljudstvu še ni popolnoma zmešala glave in je torej večina občin v goriškem okraju, ki so se „držale prav“.

Popolnoma resnična je „Sočina“ trditev, da so te volitve huda preizkušnja za naše ljudstvo, — to smo mi poudarjali že prej in je „Soča“ ta izraz posnela od nas, — preizkušnja namreč, koliko je vredno naše ljudstvo in da li ni moralno še popolno izgubljen. Rezultat te preizkušnje pa se ne glasi tako,

LISTEK.

Bil je svetnik!

(Odlomki.)

Španski: P. L. Coloma.

(Dalje.)

D. Benito je počival na svojem naslonjaču pri toplem kaminu. Okrog njega so bili žena in otroci; trudili so se, da bi mu napravili bolj prijeten večer. Lorenzo je pregledoval očetovo pošto, ki je prihajala ob tej uri ter bral glasno njemu priljubljene novine. Ko je bil prebral to, so molili drugi rožni venec. Malomarni, indiferentni Lorenzo pa je bral v tem druge novine, ali pa je sedel negibljivo na svojem naslonjaču. Sancho je prihajal iz kluba že proti koncu, in zabaval je zbrane sé svojim šumnim razgovorom, svojimi otročjimi muhami in groznimi lažmi. D. Benito je imel silno rad svojega zeta; vžadoval se je vselej, ko je videl, da prihaja. Donja Tula pa je gledala vedno nezaupno nanj, kajti dostikrat je bila za tarčo zetovih dovtipov in roganja.

kakor ga je že pred izidom volitve proglasila „Soča“, namreč tako, da ga „klerikalna stranka ne more biti vesela“, — marveč glasi se tako, da bi ga bila „Slogina“ stranka lahko vesela, ako bi bila taka volilna borba — brat proti bratu! — sploh kaj veselega.

Kajti, kakor kaže izid prvotnih volitev v kmečkih občinah tako v tolminskem kakor i v goriškem političnem okraju, je „Soča“ z nova pokazala, da ima v vseh rečeh za malce predlog jezik, ali pa je takega proroškega duha, da v naprej vidi stvari, katerih — ni.

Tako je „Soča“ že mesece poprej bobnala, da zmaga „napredna“ na celi črti, da jej je zmaga na Tolminskem zagotovljena, a še bolj pa v goriški okolici. Celo v „Slov. Narod“ so ti proroki poslali vest, v kateri stoji te-le besede: „Kakor na Krasu, tako je tudi v tolminskem okraju zmaga narodnjakov zagotovljena!“ Beseda „narodnjakov“ je sicer nekoliko dvoumna, kajti to „naprednjaki“ dobro vedó, da smo vsi od „Slogine“ stranke v rli narodnjaki, in da je zmaga narodnjakov na Tolminskem zagotovljena, ako zmaga „Slogina“ stranka. Tako si stvar tolmačimo mi, ki poznamo svoje in svojih srce in obisti popolnoma. Morda je „Narodov“ goriški poročevalec mislil na „naprednjake“, potem ga je „Soča“ zopet postavila na laž, ko v svoji zadnji številki sama priznava poraz „napredne“ na Tolminskem s temi le besedami: „Na Tolminskem smo za jedno (samo za jedno? Op. st.) občino prikrajšani in smo s tem izgubili bitko“.

Danes so prvotne volitve v kmečkih občinah dokončane in rezultat teh volitev se glasi tako, da ga „napredna“ stranka ne more biti vesela in to tem manje, ker je zatajila ves sram pri svoji borbi zoper naše dobro ljudstvo, da bi se prebila na površje in se jej drzna igra z našim narodom vendar ni posrečila. Nasprotno mora danes priznati, da je izgubila bitko na Tolminskem in v goriškem okraju popolnoma in najbrže tudi na Krasu.

To njeno priznanje si dobro zabeležimo, ker iz tega priznanja govori jasno, da je zmagala pri prvotnih volitvah prava prosta ljudska volja, katere ne izruje iz duše našega naroda nobena privandrana sila. Jednaka ljudska volja je zmagala

Vendar se je ta dobra gospa pretvarjala in krotila, ker je zabaval njenega ubogega bolnika ter mu kratil čas; in pričakovala je molčé, da pride ura maščevanja s prav mitologično radostjo Medeje — ne matere, ampak tašče.

Nocoj pa ni potreboval D. Benito zeta, da bi se radoval onega pokoja in miru, ki zadovoljuje vedno ničemurnost v malih dušah, a le redko v velikih (saj tudi ogenj se vname dosti laže v kočah, negoli v palačah). Saj danes je bil prejel D. Benito list od — ministra, od Nj. ekscelencije, senjora D. Pedra Lopez, prvega markiza de Campo-Agarra!

Nj. ekscelencija ga je imenovala svojega čislane prijatelja, naznanjala mu bližnje poslaniške volitve ter mu razodela prav zaupno ime ministerskega ponudnika (kandidata). In izjavila je, da se kabinet zanaša na izdatno pomoč D. Benita in njegov vsemožni upliv (beseda ministrova!) v vsem kraju, da zmaga njih kandidat. Potem mu je izrazila Nj. ekscelencija svoje najglobokejše spošto-

tudi pri prvotnih volitvah zadnjič v državni zbor, pri volitvah, pri katerih je imela „Slogina“ stranka 17 glasov večine. In vendar je „Soča“ pozneje predržno trdila, da je imel Tuma 17 glasov večine na slovenski strani. In kako je to prišlo? O tem smo že zadosti pisali. Tuma je prišel do onih 17 glasov večine na tak način, kakor pride — nekdo pri zadnjih durih do premoženja, to je: njegova klika je z zvijačo eskamotirala toliko volilnih mož naše stranke, da je imel on večino. Za tako pridobitev naj odgovarja pred svojo vestjo, ako je kaj ima.

Da se „naprednjaki“ tolažijo na — „zadnji trenutek“ tudi danes, o tem smo uverjeni, zato jih poznamo predbro kot take, ki so — vsega zmožni. Prepričani pa smo tudi, da so na naši strani dali volilci svoje zaupanje takim možem, ki ne znajo zlorabljati tega zaupanja, marveč ki so možje, vredni tega imena, kajti naši volilni možje dobro vedo, da za svoje dejanje niso odgovorni le pred svojo vestjo, marveč pred celim narodom, ki jim je poveril svoje zaupanje. „Soča“ si dela prostor sicer že v naprej, zato govori o „farovžkem terorizmu“.

Da si „Soča“ skuša še v zadnjem trenutku pomagati z lažmi, temu se nič ne čudimo, ako primerjamo njeno pisanje in samohvalo njene stranke z vsem silnim naporom pri volitvah, ko je moralala za njo v boj vsa „črna vojska“ od njene milosti odvisnih zbegancev, vsa uradniška garda iz „ljudske posojilnice“ in „Trgovsko obrtne zadruga“, lepo število svitlih kronic za golaže, pijačo, smodke itd. ter ves „štáb“ naprednih učiteljev, — in vse to brez zaželjenega uspeha!

Zato se tudi nič ne bomo čudili, ako še v zadnjih trenutkih poskušajo izdrežati kakega volilnega moža in s tem škodovati naši stvari.

Ali reči jim moramo: Zaman ves trud! Nj nednega nam ne odrušite, nijeden ne proda svoje časti za Judežev groš, nijeden si ne bode s takim izdajstvom hotel označiti imena.

Dopisi.

Iz Kojkega. — „Napredne“ hujskarje in zdražbe rode svoje sadove tu in tam po deželi. Tudi pri nas je par

vanje ter ga prosila naj ga izvoli sprejeti. Končala pa je s prostim podpisom: Lopez (samo Lopez), kar je pridobilo mahoma srce nikaragvajskega konzula. Saj bi bili enako storili Kolumb, ali Pizarro, Alba ali Cortes, Richelieu ali Turenne...

Oslabljena glava Benitova ni mogla prenesti tega, silno vonjivega ministerskega laskanja. In jel je plakati hvaležnosti, zadovoljnosti in radosti. — In ta otročji pojav ničemurnosti je zagladil hipoma dušo tega polumrtveca (ki je že čutil, kako se deli vzduh med njegovim vratom in smrtno koso). In ta otročja ničemurnost je zakrila vse one trpke čute obupnosti in malosrčnosti, ki obtežujejo še bolj bolnikov križ: ker pehajo iz njegovega srca sveto in sladko potrpljivost. Izginile so te trpke predstave, katere so trpile prej njegov potrni duh in ga mučile cele dni: ko je negibljivo pobešal glavo in ždel tam ním s prestrašenimi, na eno mesto uprtimi očmi — kakor bi ležala na njegovi vesti neka

zapeljancev, ki so se dali preslepiti in premotiti „naprednim“ hujkskačem. Razume se, da so to najslabši v občini, kajti kdor je kaj vreden, se sramuje take družbe. Goriška „Lažitorba“ je priobčila v 135. št. dogodek iz Kojkega, ki je po navadi tega glasila zlagan od začetka do konca.

Zdaj smo prepričani tudi mi, da kdor bi hotel izvedeti iz „Soče“ ali Lažitorbe resnico, si mora misliti ravno nasprotno od tega, kar piše to „napredno“ trobilo. 1. je laž, da bi bil 18-letni mežnarjev sin koga udaril, ker mežnar ima le okoli 40 letnega sina, ki o tem dogodku ničesar ni vedel, dokler mu drugi niso o tem povedali. 2. je laž, da bi bil Josip Vendramin, ki je splošno poznan kakor najmirnejši občinar, Kumarja napadel, mu kaj žalega storil ali rekel; res je le to, da ga je prijazno in mirno, kakor je njegova navada, ogovoril, na kar mu je Kumar po „naprednjaško“ odgovoril, to je: s kletvino in zmerjanjem! Potegnil je tudi nož in drl proti Vendraminu, kateri ga je, da se ga ubrani, pahnil od sebe. Razgrajanje in divjanje tega „naprednjaka“ so videle tudi druge osebe, ki lahko o tem pričajo, saj so ga pomagali krotiti. V tem sta prišla dva Vendraminova sina, ki sta se potegnili za svojega očeta in eden (15-leten) je menda v naglici in jezi, ker je videl, da hoče oni očeta zabosti, vrgel v njega en kamenček, kakoršni so posuti po cestah in ga menda s tem nekaj malega ranil. To je pomagalo. Divjemu „naprednjaku“ je „odtekla“ „napredno“ strupena kri in pomiril se je nekoliko in ukrotil. Če je res kaj dobil, je pač našel le to, kar je iskal. Zahvali naj za to svoje „naprednjaške“ učitelje. Kako so se „naprednjaki“ obnašali na Livku, brali smo v „Primorskem Listu“, so pač povsod jednaki, saj so učenci jednega in istega prostozidarja. Takih surovosti in lumparij bi zastoj iskali med najbolj divjimi divjaki. Velik del njih zlobe in hudobije obstoji tudi v tem, da najprej nadražijo in nahujskajo ubogo, nevedno ljudstvo, a ko se pokažejo žalostni nasledki njih krivih nauk, dolže nedolžne ljudi, pretvarjajo resnico in širijo laži in obrekovanja v svojih umazanih glasilih.

Tako so porabili „naprednjaški“ lumpi (naj se mi oprsti ta beseda, ker v resnici boljšega ne zaslužijo taki ljudje)

teža, ki se je ni upal otresti in mu je stiskala srce kot peklenski kamen Sisifov hrbet... In Benito je pozabil danes bolezen, na večnost in smrt. Udajal se je popolnoma tej svoji usodni otročnosti in nečimurnosti, ki se je vzdigovala v njem; naslajal se je s temi laskavimi (prilizljivimi) čustvi ter si želel občinstva, koje bi se mu divilo (ga občudovalo). Zato je prebral ta dopis donji Tuli, pa otrokom, in vsem, ki so ga posetili tega dne. Čudno še, da ga ni dal javno obesiti na zastavo s pristavkom: da ta Lopez ni kak čevljar Lopez pod hodnikom, niti Lopez, brivec na voglu, ali Lopez, natakár v nedalnji kavarni, nego Lopez, kronski minister Lopez, ustanovitelj rodu de Campo-Agarra.

Donja Tula je bila kar iz sebe radosti, ko je videla, da je D. Benito tako vesel in miren. D. Benito pa je jel — nadihnjen z globokim čustvom hvaležnosti radi tega laskanja — prav mojstersko zidati bojni načrt — s pomočjo Lorenza To je pričalo, da je bil izveden v volit-

skem, da bi zatrla njihovo narodnost. Ondi so nastanjeni učitelji, ki so posebno plačani za to, da potujčujejo poljsko mladino. Vendar se Poljaki z vso vneto ustavljajo germanizaciji in nedavno so nekega takega učitelja na javni ulici pretepli. Ta učitelj Koralevsky — poljski narodni izdajalec — je do krvavega pretepal otroke v šoli, ako niso znali odgovarjati nemški. Ali državno pravdnštvo ni kaznovalo učitelja pač pa po njem zatoženo ljudstvo. Razsodba, ki jo je proglasilo sodišče, je naravnost grozna. Posamezni obtoženci so dobili od 2—18 let ječe. Dotični učitelj prodanec je pred sodiščem izrekel v obraz jednemu obtožencu, da je lopov in predrznež, kdor noče govoriti nemški. Za to trditev ga je zavrnil celo sam sodnik. — Take so razmere na Poznańskem. Ako se Prusi unemajo za Bure, se pač vnemajo le za to, ker so Buri tudi Germani, ker drugače bi proti Poljakom ne mogli nastopiti tako zato, ker so Slovani. Nemec ima sree le za svoje.

Dunajska borza.

25. novembra. 1901.

Skupni državni dolg v notah	98.85
Skupni državni dolg v srebru	98.75
Avstrijska zlata renta	118.65
Avstrijska krona renta 4%	95.50
Ogerska zlata renta 4%	118.20
Ogerska krona renta 4%	93.10
Avstro-ogerske bančne delnice	16.10
Kreditne delnice	631.50
London vista	239.42 1/2
Nem. drž. bankovci za 100 mark	117.15
20 mark	23.41
20 frankov	19.06
Italijanske lire	92.95
C. kr. cekini	11.31

Loterijske številke.

23. novembra.

Grac	44	22	63	52	67
Dunaj	46	12	20	88	2

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“

„Centralna posojilnica“
v Gorici,
registrovana zadruga z omejeno zavezo,
sprejema **hranilne vloge**, katere obrestuje po 4 1/2% polmesečno; nevezdignene obresti pripisuje konec leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.
Daje **posojila** udom na osebni kredit po 6% in na vkupitbo po 5 1/2%.
Sprejema **člane** z glavnimi deleži po 200 K in z opravnimi deleži po 2 K.
Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za nalaganje in vračanje so na razpolago posojilnice c. kr. pošne hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez pošnih stroškov.
Uradne ure so vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj v ulici Vetturini št. 9.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

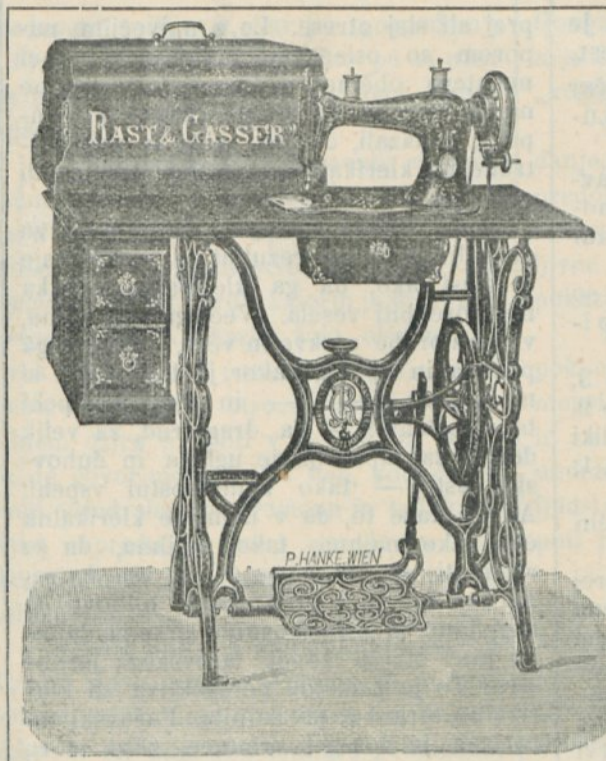
Josip Valentinčič,
pekovski mojster
v Gorici v Raštelju št. 29.
priporoča
vedno sveži kruh navadni in najfinjši,
vsakovrstno pecivo za godove in druge razne „pograjene“, prav okusne kolače za birmo in poroke, različne torte itd.
Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov po jako zmernih cenah.
Izolové naj ga torej počastiti z mnogobrojnimi naročili cenj. gg. rojaki v mestu in na deželi.

C. kr. priv. tovarna
nepremočljivih tkanin
M. J. Elsinger & Söhne
na Dunaju,
priporoča svojo bogato zalogo nepremočljivih tkanin in pokrival za vozove, platnenih nadkrovov za gostilne in kavarne, konjskih ogrinjaj, dežnih plaščev in oblačil za delavce, ameriškega in povosčenega platna in tapecije.
Glavna zaloga pri
F. Primas, Gorica
na Travniku št. 16
zadaj pri dvorišču.

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 **GORICA** Via Giardino 8
priporoča
pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.
Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorec.
Cene zmerné. Poštežba poštena.

Krojaška mojstra Čufer & Bajt
v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji, izdelujeta
vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.
Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini in učencem srednjih in ljudskih šol za obilna naročila.

Podpisana naznanjata slavnemu občinstvu, da sta prevzela na svojo roko
mlin v Prvačini,
ter zagotavlja, da bosta vedno skrbela za točno in pošteno postrežbo.
Imata tudi hleve za živino. Cenjenim družinam se zatorej prav topla priporočata
Frančeskim & Cjan.

Stroji za poljedelstvo in vinarstvo.
Šivalni stroji
vseh sistemov.
Štedilne krušne peči za družine. Sesalke (pompe) za vodo in vino.
Cene so take, da se ni bati nobene konkurence.
Edina zaloga v Gorici
Berthold Kraus,
na Travniku
hiš. št. 16, zadaj pri dvorišču.
Kdor se želi o tem prepričati, obrne naj se za poskušnjo na dotično firmo in gotovo bo čez vsa pričakovanja postrežen.

Šimenc Fric
krčmar
v Gosposki ulici hiš. št. 19,
„Alla città di Gorizia“
toči raznovrstna bela in črna vina ter postreže z vsakovrstnimi okusnimi jedili.
Priporoča se topla svojim rojakom v mestu in na deželi.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo novo urejeno
prodajalnico jestvin.
V zalogi imata tudi raznovrstne pijače n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači trpinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.
Z odličnim spoštovanjem
Kopač & Kutin,
trgovca v Semenški ulici h. št. 1.

Peter Drašček,
trgovec jedilnega blaga v Gorici,
Stolna ulica št. 2.
Priporoča se p. n. občinstvu v Gorici in z dežele. Prodaja kavino primeso, sladkor, milo, slanino, riž, maslo surovo in kuhano, olje, moko iz Majdičevih mlinov in vse jestvine.
Zaloga žveplenk
sv. Cirila in Metoda.

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev v Gorici,
Stolna ulica št. 2.
Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

„Narodna Tiskarna“
ima v zalogi vse tiskovine za duhovnije, županstva in druge urade na močnem papirju

„Narodna Tiskarna“
ima v zalogi in na prodaj knjige: „Ilijado“, „Tri igre“ za slov. mladino in „Zgodovino tolminske šole“

„NARODNA TISKARNA“
v Gorici, ulica Vetturini št. 9
je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter mora prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela.
Izdeluje vsa dela v najkrajšem času po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence.

„Narodna Tiskarna“
tiska
„GORICO“
ki izhaja dvakrat na teden v dveh izdajah, ter stane na leto 8 kron, pol leta 4 K, četrt leta 2 K

„Narodna Tiskarna“
tiska
„PRIM. LIST“
ki izhaja vsak četrtek ter stane na leto 4 krone, pol leta 2 K, za manj premožne celo leto 3 K

Pismena naročila tiskovin se izvršé z obratno pošto; vsa druga v najkrajšem času